

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. DECEMBER **2008/12.**

*Így szól az Úr: Abogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztal-
tallak én titeket.*

Ézsaiás 66,13

Hogy nyerjek békességet Istennel?

Talán emlékeznek a testvérek, hogy az utolsó (2008/11. sz.) hírlevelünkben egy John Wesley-vel (1703-1791) történt esetet adtunk közre. Az erről szóló kis írás két kérdéssel fejeződött be: **Átélté már bűnei bocsánatát? Tudja, hogy történik ez?**

Az alábbiakban ismét a Missionwerk Werner Heukelbach falinaptár októberi számából közöljük a két kérdésre adott válaszként megfogalmazott gondolatsort.

„Isten szereti Önt, és azt akarja, hogy egykoron nála legyen a mennyországban. Az odavezető utat már előkészítette az Ön számára, amikor fiát a földre küldte, azáltal az Ön bűneit magára vette, és Ön helyett átvállalta az értük járó büntetést.

Jézus Krisztus mondja: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.”* (János 14,6) Ne utasítsa vissza továbbra is Isten ajánlatát!

A következő módon találhat személyes kapcsolatot Istennel:

- Beszélgessen Jézus Krisztussal, Isten fiával. Itt nem a jól megfogalmazott, vagy könyv nélkül megtanult imádságokról, hanem az Ön őszinte szívbéli hozzáállásáról van szó
- Ami elválasztja Istentől (Ön és Isten között áll), azok az Ön életének bűnei és mulasztásai. Ismerje be Neki bűneit, és kérje Tőle azok megbocsátását.
- Kérje Őt, hogy ajándékozzon Önnek új életet.
- Bízson abban, hogy az Úr Jézus az Ön bűnei váltságdíját is kifizette a kereszten, amikor ott meghalt. Harmadnap azonban feltámadt a halottak közül. Ebbe az áldozatba vetett bizalmat nevezi a Biblia a megmentő hitnek.
- Ha ezt megtette, akkor mondjon köszönetet Neki a megváltó művéért, és azért, hogy Önnek megbocsátott, és Isten gyermekévé vált általa.

Kezdje el rendszeresen olvasni az Ő Igéjét (Szavát), a Bibliát. Keressen kapcsolatot más keresztyénekkal, akik már felismerték a bibliai és a Jézus Krisztusról szóló igazságot, és hirdetik is azt.

Isten szereti és várja Önt!”

Mondd el az Úrnak!

Egy pannonhalmi bencés diák egyszer elpanaszolta lelki-atyjának, hogy estére, mikor volna egy kis ideje a nyugodt imádságra, már annyira fáradt, hogy képtelen imádkozni. A tapasztalt öreg szerzetes ezt válaszolta neki: „Megértelek, fiam. De miért neked mondd ezt? Mondd el az Úrnak! Panaszold el neki, hogy kimerített a délelőtti hat kemény óra, a délutáni szakkör, a tanulószobai foglalkozás, kézilabdaedzés, az énekkar, meg minden, ami aznap a nyakadba szakadt. Mondd el neki őszintén, hogy te szeretnél imádkozni, de nem jut eszedbe egyetlen imádságos gondolat se.”

A fiú másnap lelkendezve újságolta az atyának: „Fantasztikus dolog történt! Ilyen hosszan, és ennyire elmélyülten még soha életemben nem imádkoztam! Elmondtam szép sorjában az Úrnak, hogy miért nem megy az imádság, és egyszer csak azt vettem észre, hogy már jó ideje imádkozok. Maguktól jöttek a gondolatok, köszönet, a hála, a kérés és a dicsőítés szavai, és amíg mondtam őket, olyan békét és örömet éreztem, mint még soha.” Látod fiam – válaszolta mosolyogva az öreg pap – ilyen egyszerű dolog az imádság. Csak el kell kezdeni, a többi már az Úr dolga. Ő juttatja eszünkbe az imádságos gondolatokat, ő árasztja szívünkbe a békét és az örömet.”

Az egykori bencés diák most, őszülő fejjel, az egyik felnőtt hittancsoport résztvevője. A történetet akkor mesélte el, mikor – az imádságról beszélgetve – többen elpanaszolták, hogy a családi és munkahelyi gondok-bajok annyira leterhelik őket, hogy az imádságra már nem marad energiájuk

DOBOS LÁSZLÓ - HITTUDOMÁNYI FŐISKOLAI TANÁR

(IDÉZVE A DUNÁNTÜLI NAPLÓBÓL)

Többé soha nem leszel egyedül

Kire bízom magam? Örömeimet, bánataimat kivel osztom meg? Az emberek elhagynak – talán Isten is? Vajon mit hoznak a következő hónapok? Ki fog mellettem állni?

„Hagyd az Úrra a te utadat, bízzál Benne, mert ő munkálkodik” (Zsoltár 37,5) Így tesz az, aki Isten segítségét és közelségét a különböző krízisekben megtapasztalta. Jézus Krisztus most is hív, hogy vele járj, ő vezetni akar téged az úton. Kívánjuk, hogy személyesen is megtapasztald ezt a közösséget Vele!

JÓ PÁSZTOR NAPTÁRBÓL IDÉZVE

Decemberi gyülekezeti programjaink:

2-án, kedden, 17⁰⁰-kor **bibliaórát** tartunk **Hidason**
3-án, szerdán, 17⁰⁰ –kor **Felnőtt káté**, **utána imaóra** lesz.
4-én, csütörtökön, 17⁰⁰ kor **bibliai beszélgetés** lesz a Kőszegi családnál
5-én, pénteken, 18⁰⁰-kor **Bicsérden házi istentisztelet** lesz
6-án, szombaton, 15⁰⁰-kor **konfirmáció és ifi óra** lesz
7-án, **Ádvent 2. vasárnapján** 9³⁰ **imaóra**, és 10⁰⁰ **Úrvacsorai istentisztelet**
lesz **Pécsett**, **Hidason** 15⁰⁰ órakor lesz **Úrvacsorai istentisztelet**

„Királyod érkezik hozzád...” Zakariás. 9,9.

9-én, kedden, 17⁰⁰ kor **bibliaórát** tartunk **Hidason**
10-én szerdán, 17⁰⁰ kor **Felnőtt káté**, **utána imaóra** lesz.
11-án csütörtökön, 17⁰⁰ kor **bibliai beszélgetés** lesz a Kőszegi családnál.
12-én, pénteken, 18⁰⁰-kor **Bicsérden házi istentisztelet** lesz
13-án, szombaton, 15⁰⁰-kor **konfirmáció és ifi óra** lesz
14-én, **Ádvent 3. vasárnapján** 9³⁰ **imaóra**, 10⁰⁰ **istentisztelet** lesz **Pécsett**,
15⁰⁰ órakor lesz **közösségi alkalom**

Ádventi gyülekezeti nap.

16-án, kedden, 17⁰⁰ kor **bibliaórát** tartunk **Hidason**
17-én, szerdán, 17⁰⁰ kor **Felnőtt káté**, **utána imaóra** lesz.
18-án, csütörtökön, 17⁰⁰ kor **bibliai beszélgetés** lesz a Kőszegi családnál.
19-én, pénteken, 18⁰⁰-kor **Bicsérden házi istentisztelet** lesz.
20-án, szombaton, 15⁰⁰-kor **konfirmáció és ifi óra** lesz
21-én, **Ádvent 4. vasárnapján** 9³⁰-kor **imaórát**, 10⁰⁰ órakor **istentiszteletet**
tartunk **Pécsett**. **Hidason** **Ádventi istentisztelet** lesz 15⁰⁰-órákor, **Siklóson** 18⁰⁰-kor lesz **istentisztelet**.

Építsetek utat az Úrnak...

25-én, csütörtökön, **Karácsony első napján**, 10⁰⁰ kor **Ünnepi Istentiszte-**

let lesz Pécssett, **Hidason** 15⁰⁰ kor istentiszteletünk lesz. **Bicsérdén** 17³⁰ kor Úrvacsora istentisztelet lesz
26-án, pénteken, **Karácsony másodnapján, Szekszárdi szolgálatok.**
28-án, vasárnap, 9³⁰ imaóra, 10⁰⁰ istentisztelet lesz Pécssett, Hidason 15⁰⁰ órakor lesz istentisztelet

„Az Ige testté lett,..” János. 1:14.

29-én, hétfőn déltől 31-én délig Ifi-találkozó lesz Budapesten
31-én , szerdán 18.00 –kor Istentisztelet és szeretetvendégség.

Óév esti évzáró istentisztelet.

Január 1-én, kedden, **Szövetségmegújító Úrvacsorai Istentisztelet** lesz Pécssett 15⁰⁰órakor.

Média hírek

December 5-én Metodista félóra lesz a Kossuth Rádióban

2009.

Egyházunk évi jeligeje: *„A reménység nem szégyenít meg!”* Róma. 5,5a.

Mit kívánok ebben az évben?

Krisztus legyen velem, Krisztus legyen bennem,
Krisztus legyem mögöttem, Krisztus legyen előttem,
Krisztus legyen mellettem, Krisztus nyerjen meg engem.
Krisztus, aki megvigasztal és felemel,
Krisztus alattam, Krisztus fölöttem,
Krisztus békében, Krisztus veszélyben,
Krisztus mindazok szívében, akik szeretnek engem,
Krisztus a barátok és idegenek szívében.

SZENT PATRIK MELLVÉRTJÉNEK FELIRATÁBÓL

A próbák ideje mindig az áldások ideje.

HUDSON TAYLOR MONDÁSA

Születésnapjukat ebben a hónapban ünneplik:

Schauermann Léna	3-án
Ritter Boglárka	6-án
Gyurkó Balázs	15-én
Khaled Attila	16-án
Vas Bence	19-én
Schauermann Barnabás	23-án
Asher Vörös	24-én
Szili Józsefné	26-án
Dóczi Győzőné	29-én
Siptár Gergő	30-án
Schäfer György	31-én

Elmúlt hónapban...

November 2-án, vasárnap délelőtt az istentiszteletet az iskolások szolgálata kezdte meg, melyben versek, énekek, biznyságtételek szerepeltek. Ebből szeretnénk idézni részleteket.

A négy gyertya

Kezemben egy kis gyertyacsonk. Pislog, meg-megremeg.
Ilyen az ember, ki Urát vén korban lelte meg.
S bár semmi kétség, Jézusé a fény, mely benne ég,
sokat nem ad, mert lángja már lassan kihuny, leég.

Ez a másik majd biztosan tovább fog fényleni.
Szépen lobog, ugye? Mert az anyát szemlélteti,
ki előbb tért meg. De addig felnőtt sok gyermeke.
Bár tette volna, még mikor ott voltak mind vele!

Egy hosszabb gyertya, látod ő a kedves ifjú itt,
ki Jézushoz tért, véle jár, elhagyta bűneit.
Fénye majd hosszan tündököl, szép győzelmet mutat,
mert ifjan lett a Mesteré, így sokkal többet ad.

Ez a leghosszabb gyertya, nézd. Tudom, tetszik neked.
Meglátod, mennyivel tovább ég, mint a többiek.
Gyermekkorában jött, mikor az Úr elhívta őt,
hogyan szolgálja sok éven át a jó Üdvözítőt.

ISMERETLEN SZERZŐ

Bizonyságtétel

Szilágyi Gábor vagyok, szeretném elmondani, hogy milyen volt az életem pár évvel ezelőtt Jézus nélkül.

Mielőtt megismertem volna Jézust, akkor még az édesapámmal laktam Mosdóson. Sajnos édesapámnak káros szenvedélye volt az italozás, és ezért rossz körülmények között éltünk. 2000-ben elkerültem az édesanyámhoz, akkor 7 éves voltam. Még velünk lakott az egyik nővérem is Szilágyi Ibolya. Mikor elköltözött – lehettem 9 éves -, akkor tudtam meg, hogy édesanyám súlyos beteg, rákos. Akkor már mesélt az anyukám Jézusról, és minden vasárnap jártam templomba. Az iskolában volt mindig hittanóra, és ott elhatároztam, hogy meg akarom ismerni Jézust. De akkor már édesanyám nagyon beteg volt. Nem tudtam, hogy most hogy és miként tudok segítséget kérni. Édesanyám mindig rosszul lett, én ápoltam. Sokat sírtam, hiszen azt hittem, hogy egyedül vagyok ebben a világban. Aztán gyakrabban jártak hozzánk a nővérem és a férje is, olyankor mindig kiültem a járdára és vártam, hogy mikor jönnek vissza. Egyszer a mamám is eljött hosszabb időre, hiszen már édesanyám csak az ágyban tudott lenni. Ekkor már tudtam, hogy meg fog halni az anyukám. Aznap még egyszer rosszul lett, és ki kellett hívnom a doktort, el is jött, adott neki egy injekciót, hogy attól majd jobban lesz. Felírt egy gyógyszert, és nekem mondta, hogy reggel korán váltsam ki. 2004. 06. 30-án reggel a mamám felkeltett, hogy elment örökre. Nem tudtam, hogy most mit csináljak, ott feküdt, és én csak sírtam és sírtam. Aztán felhívtam a nővéremeket, hogy rögtön jöjjenek, mert anyu meghalt. Nem tudtam feldolgozni, hiszen 11 éves voltam.

Aztán elkerültem Pécsre egy szép, nagy családba. Itt, ahogy nőttem, növekedtem minél jobban megismertem Jézust, és így 15 évesen tudom, hogy van célom az életben, hogy minél több embert tudjak hívni Hozzá, hogy ismerjék meg, hiszen nélküle nincs boldogság.

Hogy miben segít nekem Jézus? A tanulásban, hiszen előtte nagyon rossz tanuló voltam, a sportban, az életemben, egyszóval mindenben. Én tudom, hogy Jézus a szárnyai alatt hordoz engem, és minden embert, és győzelmet ad nekünk. Ahogy végignézem az életem, már tudom, hogy mily nagy ajándék ez, hogy itt lehetek egy nagy csa-

lábban, hogy irányítja az életemet, és az ő gyermeke lehetek.

Szeretném kérni a gyülekezetet, hogy imádkozzanak a széthullott családokért.

Kovácsné Csilla, vasárnapi iskola vezető fejezte be az alábbi verssel az iskolások szolgálatát.

Hadd vezessek egy gyermeket

Uram, én nem kérek
holmi láttatós, szép részt
munkádból,
fényes megbízást, nagy tisztességet.

Add, hogy megfoghassak egy kis kezét,
engedj vezetnem egy kis gyermeket
a keskeny, jó úton, mely
hozzád visz el;
kis hangot adj, tanítani imára,
csillogó szemet, mely rád figyel.

Más ékességre nem vágyom, Uram,
csak taníthassam egy kicsinyedet.
Nem kérem, hogy majd részem ott legyen
a bölcsék, nagyok, híresek helyén,
csupán, hogy beléphessünk csendesen
a kapun át: egy kisgyermek meg én.

ISMERETLEN SZERZŐ

Beszámoló a missziós konferenciáról.

A Hírlevelünk következő számaiban részleteket szeretnénk közölni a Szolnokon (2008 09. 26-28-ig) tartott egyházi Missziós Konferencián elhangzottakról. Elsőnek Szeverényi János, függetlenített missziós evangélikus lelkész egyik evangelizációs prédikációjának gondolatait választottuk.

„Az ÚR igéje másodszer is szólt Jónáshoz: Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked! (Jónás 3,1-10.)

Nem én döntöttem Isten mellett, Isten döntött mellettem. Jónás mellett is. Istennek nem változik a határozata, hozzáállása, nézőpontja. Ő ugyanazt mondja másodszer is: *„és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked.”* (2. vers) A családi, egyházi, társadalmi vihar miattam is van, mert nem engedelmeskedtem. Isten nem azt akarja, hogy utazzunk, házasodjunk, szolgáljunk, hanem hogy jó irányba utazzak, oda, ahova ő küld, és azt tegyem, amit ő parancsol.

Isten a rajongó, vallásos emberből át akar formálni. Búzamagból ledarál, a lisztből megsüt, hogy szent kenyér legyünk, és az embereknek táplálékkul lehessünk. Gonosz, szörnyű és rettenetes, ami most van Magyarországon, de Istennek velünk van baja, dolga.

Isten szereti Ninivét, Ninive nem szereti Jónást, Jónás nem szereti Ninivét. Isten megkegyelmez, de Jónás hisztizik, öntörvényűen vallásos. Olyanok vagyunk mi keresztény emberek, hogy egy kanárit szánunk, de anyánk nélkül, ellenségeink nélkül el tudjuk képzelni az örök életet!?

Isten a tengerbe is utána nyúl... és ott a parton – nincs már nyakkendő, Biblia, énekeskönyv – csak Jónás és az Úr. Egyedül szemtől-szembe.

...és másodszer is szól az Úr. Mint Pál apostolhoz, akit megkövezése után kidobtak a szemétdombra, azt hitték halott. De nem, csak Isten szoktat minket a világ szagához: házak, emberek, fertelmek, nyomor, bűn szagához. *„Azért választottalak te kis zsidó, hogy menj a nevemben a pogányokhoz, bármilyen bűdös is...”*

Ha minden törvényt betöltött volna Isten, én már nem élnék. Jónás könyve azonban kilóg az Ószövetség sorából. Ez a kegyelemről szól. Jónás pedig végre prédikál: *„Még negyven nap, és elpusztul Ninive!”* (4. vers) Ezt akarja Isten, hogy mondjuk? Igen! Mondhatjuk úgy is, hogy Jónás minden szándéka ellenére is megtértek a niniveiek. Nem a mi dolgunk, hogy számítgassunk, hanem csak az, hogy elmondjuk, amit Isten általunk üzen.

Talán olvastátok a ma reggeli igét: *„Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot... semmi rohadt beszéd a ti szátokból ne származzék, hanem... hogy áldásos legyen a hallgatóknak.”* (Efézus 4, 25, 29.)

De ez elsősorban nekem szól. Elsősorban nekünk kell méregtelenítve lennünk. Ha a vér megmos, használható, fertőtlenített törlőrongy leszünk Isten kezében. Ezt adja meg az Úr!

Történetünk - hitvallásunk

Tanítás az egyház életéből fakad - annak hitéből, istentiszteletéből, életrendjéből, harcaiból és annak a világnak kihívásaiból, amelyet szolgálni szeretne. Az evangélizáció, a gyülekezetépítés és a misszió megkívánják, hogy állandóan törekedjünk a valódi megtapasztalásnak, az ésszerű gondolkodásnak és az átgondolt cselekedeteknek teológiai megbízhatósággal való párosítására.

A mi Urunktól és Megváltónkról, Jézus Krisztusról szóló bizonyágtétel megújíthatja hitünket, embereket hitre vezethet, és az egyházat megerősítheti abban, hogy gyógyító és engesztelő módon tevékenykedhessen.

Ez a bizonyágtétel mindenestre nem tudja átfogóan leírni és megragadni Isten titkait. Jóllehet megtapasztaljuk, hogy Isten csodálatos kegyelmével bennünk és másokban munkálkodik, és bár örülünk Isten országa köztünk jelenvaló jeleinek, mégis minden újabb lépés rádöbben bennünket arra, hogy Isten valósága végül is egy olyan titok, amelyet csak csodálni tudunk, és alázattal állhatunk meg előtte. Bízunk azonban abban, hogy még nagyobb teljességgel felismerhetjük, milyen fontos részünk van Isten megváltó művében ezen a világon, és bizonyosak vagyunk Isten igazságosságának és irgalmának végső oltalmában.

Ebben a szellemben akarjuk felvállalni teológiai megbízatásunkat, és arra törekszünk, hogy jobban megértsük Isten szeretetét, amely Jézus Krisztusban adatott nekünk, és ezt a szeretetet terjesszük mindenfelé. Amennyiben egyre jobban megértjük, kik vagyunk, és mire van szüksége a mai világnak, és amennyiben egyre eredményesebben élünk teológiai örökségünkkel, úgy egyre jobban felkészülünk arra, hogy elhívásunkat Isten népeként betöltsük.

"Isten, aki mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük, vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: Ővé a hatalom a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen" (Efézus 3,20-21)

FORRÁS: MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ HONLAPJA

Elég

Nemrégiben végighallgattam egy anyuka és a lánya beszélgetését a repülőtéren töltött közös idejük utolsó pár percében. Bejelentették a járatot.

A biztonsági kapu közelében megölelték egymást, és az anya ezt mondta lányának: „*szeretlek, és eleget kívánok neked*”. A lány így válaszolt: „*Édesanyám, a közös életünk több mint elég volt. Szeretetednél többre nem is volt szükségem. Én is eleget kívánok neked*”.

Megpuszították egymást, majd a lány távozott. Az anya odasétált ahhoz az ablakhoz, amely mellett ültem. Ahogy ott állt, látszott, hogy szüksége van, és vágyik is arra, hogy kisírja magát. Megpróbáltam nem megsérteni privátszféráját érdeklődéssel, de ő örült nekem, és ezt a kérdést szegezte hozzám: „Köszönt el ön valaha is valakitől úgy, hogy tudta, ez a végső búcsújuk? Igen - válaszoltam. Bocsássa meg érdeklődésemet, de mitől ez a végső búcsújuk?” „Öreg vagyok, és ő olyan messze lakik tőlem. Kihívásoknak nézek elébe, és az, az igazság, hogy a következő utam vissza már a temetésemre lesz” - mondta ő. Amikor elbúcsúztak egymástól, hallottam, hogy eleget kívánnak egymásnak. Megkérdezhetem, hogy ez mit jelent? Mosolyogni kezdett: „ez egy jókívánság, amit korábbi generációk adtak nekünk tovább. A szüleim mindenkinek mondták.” Egy pillanatra elhallgatott és úgy nézett ki, mint aki próbál minden részletre visszaemlékezni, majd még jobban mosolyogni kezdett. „Amikor azt mondtuk: *eleget kívánok neked*, azt kívántuk a másik számára, hogy élete végéig elegendő legyen neki a jó dolgokból.” Majd, felém fordulva, az alábbi jókívánságot osztotta meg velem, mintha emlékezetből idézte volna:

- *Elegendő napsütést kívánok számodra, hogy jókedved legyen bármilyen szürkének is tűnnek napjaid.*
- *Elegendő esőt kívánok neked, hogy még jobban megbecsüld a napot.*
- *Elegendő boldogságot kívánok neked, hogy szellemed élő és örökké tartó legyen.*
- *Elegendő fájdalmat kívánok neked, hogy még az élet legkisebb örömei is nagyobbak tűnjenek.*
- *Elegendő nyereséget kívánok neked, hogy vágyaidat kielégítse.*
- *Elegendő veszteséget kívánok neked, hogy még jobban megbecsüld mindazt, amid van.*
- *Elegendő köszöntést kívánok neked, hogy felkészítsen a végső búcsúra.*

Ekkor sírva fakadt és elsétált.

Azt mondják, egy percbe kerül egy különleges embert találni, egy órába megbecsülni, egy napba szeretni; viszont egy egész életbe elfelejteni.

Eleget kívánok nektek!

Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket. Mert amilyen bőséggel részünk van a Krisztus szenvedéseiben, Krisztus által olyan bőséges a mi vigasztalásunk is. Ha szorongattatunk, ez a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van, ha vigasztaltatunk, az a ti vigasztalásotokért van, amely elég erős ugyanazoknak a szenvedéseknek az elhordozására, amelyeket mi is szenvedünk. A mi reménységünk bizonyos felőletek, mert tudjuk, hogy

amiképpen részestársak vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is. (II. Korintus 1,3-7)

Ádventi reménység

A lelkem szárnyakon jár,
s hordozza szent remény.
S a szívem csendesen vár
így, advent idején.

Föl, fölszáll a magasba
fohászom, hő imám,
s tudom válasz jön arra,
amit szívem kíván.

Mit advent szó titokban,
karácsony végzi be.
Sok elzárt szív kipattan,
megnyitja az Ige.

S míg angyalének hangzik
dicsérve, áldva Őt,
sok szív a porba hajlik
az Úr Jézus előtt.

Emelje hát a lelkem
dicső hit és remény,
s szívem, maradj te csendben
szent advent idején.

VARGHA GYULÁNÉ

Karácsonyi kérések

A pásztoroknak lábát add nekem,
hogy Hozzád siethessek sebesen!
És a napkeleti bölcsek kezét,
hogy szívem, kincsem letegyem eléd!
Angyalok hangját, hogy mindenkinek
örömhírt és békességet vigyek!
S Mária ígét megőrző szívét:
Hadd legyenek, Jézus, örökre tied!

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA TÜRMEZEI ERZSÉBET

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. DECEMBER **2008/12.**

Így szól az Úr: Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.

Ézsaiás 66,13

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. DECEMBER **2008/12.**

Így szól az Úr: Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.

Ézsaiás 66,13

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. DECEMBER **2008/12.**

Így szól az Úr: Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.

Ézsaiás 66,13

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. DECEMBER **2008/12.**

Így szól az Úr: Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.

Ézsaiás 66,13